

Rada uplatňuje, že Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení, když od ní vyžadoval, aby předložila důkazy na podporu jejího odůvodnění, které se týká uložení omezujících opatření vůči společnosti Fulmen, a sice důkazy o tom, že tato společnost se podílela na instalaci elektrického vybavení nukleárního zařízení Qom/Fordoo (Írán).

V tomto ohledu se podle Rady Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení zaprvé tím, že vycházel z předpokladu, že je třeba vyžadovat od členského státu, který navrhl jmenování společnosti Fulmen, předložení důkazů a informací, přestože tyto důkazy pocházely z důvěrných zdrojů. Zadruhé se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tím, že vycházel z předpokladu, že smí zohlednit důvěrné informace, které nebyly sděleny zmocněncům dotčených účastníků řízení, přestože čl. 67 odst. 3 jednacího řádu Tribunálu takovou možnost nestanoví.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 6. června 2012 — Trento Sviluppo Srl a Centrale Adriatica Soc. coop. v. AGCOM

(Věc C-281/12)

(2012/C 235/20)

Jednací jazyk: italsština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Navrhovatelky: Trento Sviluppo Srl a Centrale Adriatica Soc. coop.

Odpůrce: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato (AGCOM)

Předběžná otázka

Má být čl. 6 odst. 1 směrnice 2005/29/ES⁽¹⁾ v části, v níž italské znění používá slova „e in ogni caso“ („což v obou případech“), vykládán v tom smyslu, že pro to, aby byla obchodní praktika považována za klamavou, postačuje, aby existoval i jeden jediný z předpokladů uvedených v první části tohoto odstavce, nebo je pro to, aby byla obchodní praktika považována za klamavou, nutné, aby existoval také další předpoklad, který je dán způsobilostí obchodní praktiky ovlivnit rozhodnutí spotřebitele o obchodní transakci?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (Úř. věst. L 149, s. 22).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Belgie) dne 7. června 2012 — Aboubacar Diakite v. Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

(Věc C-285/12)

(2012/C 235/21)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Aboubacar Diakite

Odpůrce: Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

Předběžné otázky

Má být čl. 15 písm. c) směrnice Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytované ochrany⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že ochrana podle tohoto ustanovení je poskytována pouze v situaci „vnitrostátního ozbrojeného konfliktu“, jak je vykládán mezinárodním humanitárním právem, zejména s odkazem na článek 3 společný pro všechny čtyři Ženevské úmluvy ze dne 12. srpna 1949 (Ženevská úmluva o zlepšení osudu raněných a nemocných příslušníků ozbrojených sil v poli, Ženevská úmluva o zlepšení osudu raněných, nemocných a trosečníků ozbrojených sil na moři, Ženevská úmluva o zacházení s válečnými zajatci a Ženevská úmluva o ochraně civilních osob za války)?

Má-li být pojem „vnitrostátní ozbrojený konflikt“ uvedený v čl. 15 písm. c) výše zmíněné směrnice vykládán nezávisle na článku 3 společném pro čtyři Ženevské úmluvy ze dne 12. srpna 1949, jaká jsou v takovém případě kritéria pro posouzení existence takového „vnitrostátního ozbrojeného konfliktu“?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 304, s. 12; Zvl. vyd. 19/07, s. 96.

Usnesení předsedy pátého senátu Soudního dvora ze dne 7. března 2012 — Evropská komise v. Polská republika

(Věc C-542/10)⁽¹⁾

(2012/C 235/22)

Jednací jazyk: polština

Předseda pátého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 30, 29.1.2011.